

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Котел, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОТЕЛ в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Тодорка Ст. Цончева

при участието на секретаря Йордан Ив. Кръстев
като разгледа докладваното от Тодорка Ст. Цончева Гражданско дело № 20212210100171 по описа за 2021 година

Главният иск е с правна квалификация чл.127, ал.2 от Семейния кодекс за определяне на местоживеенето на малолетното дете К., родена на 12.11.2013 г. от съвместното съжителство между ищеца СТ. В. К. и ответницата ИР. ИВ. П., за упражняване на родителските права, за режима на лични контакти и за издръжката на детето.

Твърди се, че ищецът и ответницата съжителствали на съпружески начала, но тъй като отношенията им се обтегнали и съжителстването станало невъзможно, на 02.04.2021 г. се разделили. Оттогава до настоящия момент ищецът бил този, който се грижел за отглеждането и възпитанието на детето. Ищецът и детето живеели в къщата на родителите на ищеца в село Кипилово, ***** където били създадени много добри условия за отглеждането на детето. Ответницата заминала да живее при майка си в Белгия и от раздялата не била виждала детето. Ищецът счита, че е в интерес на детето на него да се предостави упражняването на родителските права, предвид възрастта му, а на ответницата да се определи режим на лични контакти.

Твърди, че ответницата следва да участва в издръжката на детето. Ищецът работел, като получавал сравнително добри доходи. Детето се нуждаело от средства за храна, облекло, отопление, помагала, книги и пр. Заявява, че не знае какви доходи получава ответницата, но предвид възрастта

й и обстоятелството, че живее в чужбина, може да получава не малки такива. Тя следва да поеме част от издръжката. Счита, че детето се нуждае от издръжка, 180.00 лева от които следва да се изплащат от майката, поради което претендира издръжка в посочения размер с начален момент 14.04.2021г., когато е депозирана исковата молба, заедно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска.

Заявява се претенция за присъждане на направените по делото разноски.

В срока за отговор ответницата, чрез пълномощник по предоставена ѝ правна помощ, е подала отговор срещу исковата молба, в която се правят следните възражения и оспорвания: оспорва се твърдението, че е интерес на детето упражняването на родителските права да се възложат на бащата. Твърди, че действително отишла в Белгия при майка си, но това се дължало на лошото отношение на ищеца към с нея. Освен това твърди, че ищецът създавал пречки на ответницата да осъществява лични контакти с детето, след нейното завръщане, като изтъквал различни предлози.

В срока по чл.131 от ГПК е подадена и насрещна искова молба, в която заявява претенции на нея (на ответницата) да се възложи упражняване на родителските права и при нея да е местоживеенето на детето. Счита, че тя е по-пригодният родител и е в интерес на детето да бъде отглеждано от майката, тъй като детето е момиче и съгласно практиката на съдилищата съгласно възрастта и пола на детето то следва да е при нея. Майката можела да осигури на детето сигурна и стабилна семейна среда и да го обезпечи финансово и материално, за разлика от бащата. Моли на бащата да се определи подходящ режим на лични контакти и той да бъде осъден да плаща издръжка.

Насрещните искове са приети за съвместно разглеждане с разпореждане от 21.06.2021г.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът по насрещните искове е подал отговор, в който исковите се оспорват. Оспорва се родителския капацитет на майката и се твърди, че е в интерес на детето да бъде отглеждано от бащата, съобразно исканията му в първоначалната искова молба. Претендира присъждане на разноските, направени по защитата срещу насрещната искова молба.

С определение от 15.06.2021 г. на осн. чл.323, ал.1 от ГПК съдът е постановил привременни мерки, поискани от ищеца, както следва : предоставя на основание чл. 127, ал.2 вр. с чл.59, ал.2 от СК на бащата СТ. В. К., ЕГН *****, село Кипилово, община Котел, ***** упражняването на родителските права по отношение на малолетното дете К. СТ. К.а, ЕГН *****; местоживеенето на детето К. СТ. К.а, ЕГН *****, да бъде на адреса на бащата СТ. В. К., ЕГН *****, в село Кипилово, община Котел, *****, който ще полага непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието на детето; определя следния режим на лични контакти: майката ИР. ИВ. П., ЕГН *****, село Кипилово, община Котел, ул. *****, има право да взема детето К. СТ. К.а, с посочени данни, всяка събота и неделя от месеца, като взема детето от дома на бащата от 10:00 ч. в събота и да го връща там до 18:00 ч в неделя, както и да го вземе при себе си в продължение на един месец през лятото, след предварителна уговорка с бащата за началния и крайния момент на периода, за да може бащата да се подготви, като този период не съвпада с платения годишен отпуск на бащата и осъжда майката ИР. ИВ. П., с посочени данни, да заплаща на СТ. В. К., с посочени данни, като баща и законен представител на малолетното дете К. СТ. К.а, с посочени данни, издръжка в размер на 170.00 (сто и седемдесет) лева на месец, като издръжката не се дължи за периода от един месец, когато детето ще бъде при бащата през лятото.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и се представлява от адв. Е.П., Милен Калоянов и Стоил Стоилов от АК Сливен, които поддържат предявените искове и моли съда да ги уважи. Поддържат и претенцията за разноски.

Ответницата се явява лично в заседанието за привременни мерки и се представлява от адв. Р.Х. от АК Сливен. В последното съдебно заседание майката не се явява, а процесуалният представител моли да бъде постановено решение, с което да бъдат определени родителските права и издръжката, съобразно определените привременните мерки, а относно режима на лични отношения да бъде определено в кои години детето ще бъде на празници при майка си – четни и нечетни.

На основание чл.59, ал.6 от СК при определяне на привременните мерки

съдът изслуша и двамата родители. Ищецът беше изслушан и преди постановяване на решението, като потвърди желанието си детето да живее при него, а ответницата да бъде осъдена да плаща издръжка и ѝ се определи режим на лични контакти.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, намира за установено следното от **фактическа страна**:

Ищецът С.К. и ответницата И.П. са родители на детето К., родена на 12.11.2013г. Ищецът и ответницата са живели на съпружески начала от девет години, като се установили в дома на родителите на ищеца в село Кипилово. Помежду им се породили неразбирателства, в резултат на които ответницата взела решение да напусне общия им дом. На 02.04.2021г си събрала багажа и с помощта на познати се преместила да живее при майка си в Белгия. Детето останало да живее в дома, където е израснало при баща си. Оттогава ищецът и ответницата живеят разделени, като почти не контактуват помежду си. След получаването на исковата молба майката се завърнала в България и е подала отговора и насрещна искова молба. На делото за определяне на привременни мерки се явява лично и е направила опит да поддържа контакти с детето си. През учебната 2020/2021 година то е записано в първи клас в ОУ в с. Кипилово.

Бащата е този, при който след раздялата живее детето. В грижите за детето му помага баща му, с когото заедно обитават жилищна сграда, обзаведена по съвременните стандарти и предоставяща комфорт и всички удобства на обитателите ѝ, вкл. и на детето К.. Освен бащата, пряка помощ му оказват още баща му други роднини. Ищецът работи и за месеците от февруари до май 2021 г. е получил възнаграждение в размер на 1765.80 лв.

Ответницата живее също в село Кипилово в дома на родителите си. Семейството ѝ притежава къща с двор. След като са се разделили с ищеца тя е заминала при майка си в Белгия. По време на делото се е върнала за един-два месеца в страната, като след постановяване на определението за привременните мерки отново е напуснала страната. Няма данни дали работи в Белгия. Не установява връзка с детето и не спазва режима за лични контакти, определени в заседанието.

Социалният работник, изготвил социалния доклад, поддържа становище

за достатъчен родителски капацитет и у двамата родители. Пред социалния работник и двамата са заявили обичта и привързаността си към детето и стремеж да му осигурят жизнена среда, която да е подходяща на потребностите му. В съдебно заседание социалният работник заяви, че и в двете къщи за детето има добри условия, собствена стая, но заявило пред него, че иска да живее при баща си.

Горните факти съдът установи, след като анализира приобщените към делото писмени доказателства, които кредитира с оглед доказателствената сила, която им придава ГПК. Съдът кредитира показанията и на четиримата свидетели, разпитани по инициатива на страните – М-Т. и Б-О-, съседи на ищеца, както и Ст.Г. и С.Б., съответно сестра на ответницата и съседка на ответницата. Тъй като по делото се изнасят данни от личния живот, най-близките роднини и приятели са тези, които имат възприятия за фактите, които следва да се установяват по делото. Показанията на четиримата свидетели бяха подложени на внимателен анализ с оглед разпоредбата на чл.172 от ГПК, която се основава на особеностите на свидетелските показания като средство за възстановяване в процеса на конкретни, непосредствено възприети от свидетеля факти, но поради наличие на емоционална връзка между свидетеля и някоя от страните по делото, може да се засегнат в една или друга степен възприемането, запаметяването или интерпретацията на фактите. В тази насока и законът изрично утвърждава необходимостта от критичен поглед върху показания, дадени от емоционално обвързани със страна по спора свидетели, без обаче да ги лишава от доказателствена стойност. Това означава, че съдът може да игнорира дадени под страх от наказателна отговорност показания от заинтересовано лице само ако и доколкото е подложено на съмнение от друго, обективно установено в процеса обстоятелство. Внимателният прочит на показанията сочи на липса на съществени противоречия между тях.

Към доказателствения материал съдът приобщи и изготвения и поддържан в съдебно заседание социален доклад.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните **правни изводи**:

По иска с правно основание по чл.127, ал.2 от СК : Когато родителите не живеят заедно, те могат да постигнат съгласие относно местоживеенето на

детето, упражняването на родителските права, личните отношения с детето и неговата издръжка. Ако такова съгласие не се постигне, спорът се разрешава от районния съд по настоящия адрес на детето. Липсата на постигнато между родителите споразумение изключва възможността родителските права да бъдат предоставени за упражняване съвместно от двамата родители – ТР № 1 от 03.07.2017г на ВКС по тълкувателно дело № 1/2016г, ОСКГ, т.2.

Носител на родителските права и задължения по отношение на ненавършилите пълнолетие деца е всеки от двамата родители и всеки от тях има право и задължение да се грижи за физическото, умственото, нравственото и социалното развитие на детето, за неговото образование и за неговите лични и имуществени интереси. За да определи на кого от родителите да възложи упражняването на родителските права и да определи местоживеенето на детето, съдът се съобрази със задължението си да постави детето в такава позиция, в която неговите интереси са защитени по най – добрия начин. В разпоредбата на §1, т.5 от ДР на ЗЗДет. е дадено легално определение на понятието „интерес на детето“, който се преценява чрез примерно очертан комплекс от фактори : желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето.

В чл.59, ал.4 от СК неизчерпателно са посочени водещите критерии, с което в общи линии са възпроизведени обстоятелства, очертани в ППл № 1 от 12.11.1974 г. на Пленума на ВС, актуални и при сега действащия СК. Съобразно посочените критерии и на база събраните доказателства съдът извърши съпоставка кой от двамата родители е по-пригоден да осъществява родителските права :

И двамата родители притежават необходимия обем възпитателски качества, за да успеят да изградят детето К. като пълноценна личност. В тази връзка от значение са образование, културата, мирогледът, моралният облик и пр. Няма данни по делото майката и бащата да са с накърнен морален облик, да са имали обществено-неприемливо поведение или да са извършвали

противообществени прояви. И двамата родители са в състояние добре да направляват детето в живота, да му служат за личен пример, да му внушават правилните постъпки.

И двамата родители първоначално желаят да полагат грижи за детето, привързани са към него и то към тях, обграждат го с обич и внимание. Но независимо от заявеното желание на майката, на нея да се предоставят родителските права, тя в хода на съдебното заседание отново е напуснала страната и се е установила да живее в Белгия. Тя има две други деца от предходни връзки, като по-голямото дете е оставила на баща му, а средното дете е завела при майка си. Ищецът може да разчита на помощта на близки при отглеждането на детето – той е подпомаган от баща си. Всеки от тях разполага с добри жилищно-битови условия за живот. Ищецът работи и получава месечно възнаграждение в различен размер, а за майката няма данни работи ли и какво възнаграждение получава.

За да определи на кого от родителите да възложи упражняването на родителските права и да определи местоживеенето на детето, съдът се съобрази със задължението си да постави детето в такава позиция, в която неговите интереси са защитени по най – добрия начин. Всички данни по делото сочат, че ще е в интерес на детето да се запази установеното от месец април 2021 г. положение и то да живее при бащата, тъй като той е по – пригодният родител, който е в състояние да осигури пълноценно отглеждане, възпитание и домашен уют на малолетната К..

Особено укоримо е поведението на майката, която внезапно е напуснала дома си и е оставила детето К. на грижите на бащата, като така се е дезинтересирала от детето. Случайните обаждания и срещи на майката с детето не внасят колебания в категоричността на посочения извод.

Местоживеенето на детето следва да бъде определено на адреса, на който живее ищеца в село Кипилово, *****

На основание чл.59, ал.3 от СК съдът следва да определи на майката режим на лични контакти като гаранция за запазване на емоционалната връзка между нея и детето.

Майката има право, но и задължение, да взема детето при себе си с преспиване всяка събота и неделя от месеца, като взема детето от дома на бащата от 10:00 ч. в събота и да го връща до 18:00 ч. в неделя, както и да го

вземе при себе си в продължение на един месец през лятото, след предварителна уговорка с бащата за началния и крайния момент на периода, за да може бащата да се подготви, като този период не съвпада с платения годишен отпуск на бащата.

Майката ще има право да присъства на личните празници на детето (рожден ден, имен ден, първи учебен ден, завършване на учебна година и др).

През периода на официалните празници (Нова година, 3 март - Ден на Освобождението на България, 1 май - Ден на труда и на международната работническа солидарност, 6 май - Гергьовден, 24 май - Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост, 6 септември - Ден на Съединението, 22 септември - Ден на Независимостта на България, 1 ноември - Ден на народните будители, Коледните и Великденските празници) майката ще има право да взема детето при себе си с преспиване, както следва:

1/На четна година детето ще празнува при бащата следните празници, вкл. и дните, обявени за почивни : Нова година; 1 май; 24 май; 22 септември и Великденските празници, а при майката ще остава за Коледните празници, 3 март, 6 май и 6 септември;

2/На нечетна година детето ще празнува при бащата следните празници, вкл. и дните, обявени за почивни : Коледните празници, 3 март, 6 май и 6 септември, а при майката ще остава за : Нова година; 1 май; 24 май; 22 септември и Великденските празници.

Изложеният режим на лични контакти е достатъчно разширен. Даване на по-широки възможности за лични контакти би имало за последица накърняване на възможността за упражняване на родителските права от страна на родителя, на когото са предоставени (решение № 176 от 30.10.2019 г на ВКС по гражданско дело № 3993/2018 г., III г. о).

Ищецът претендира присъждане на издръжка в размер на 180.00 лева с начален момент 14.04.2021г. Съгласно разпоредбата на чл.142 от СК, размерът на издръжката, която родителят дължи на ненавършилите пълнолетие деца, се определя в зависимост от нуждите на децата и възможностите на родителите. Според ал.2-ра, издръжката на детето не може да е по – ниска от $\frac{1}{4}$ от минималната работна заплата, която от 01.01.2021г. е 650.00 лева и издръжката на детето не може да е по-ниска 162.50 лева. Детето К. е на 8 години към момента и се нуждае от средства, за да съществува и да

се развива като личност. Необходимо е да му се осигуряват средства за здравословна храна, облекло, средства за отопление, за медикаменти, за козметични продукти и пр.

По реда на чл.176 от ГПК ответницата обясни, че реализира месечен доход в размер на около 900.00 лева. Възможностите за даване на издръжка не се свеждат обаче само до полученото трудово възнаграждение. Ответницата обясни, че в семейството всички работят, а майка ѝ работи в Белгия.

Ищецът работи и получава минимална работна заплата, но му се плащало отделно за всеки курс.

По делото не се представиха доказателства, че майката или бащата страдат от заболявания, както и да имат задължения към други лица, на които са задължени да дават издръжка в поредността, посочена в чл.141 от СК.

Не са изнесени данни, че за детето К. са необходими средства, различни от присъщите за тази възраст.

Отчитайки тези обстоятелства, съдът прецени, че необходимата сума за издръжката на детето К. с оглед възрастта му и възможностите на родителите, е 350.00 лв. Финансовите възможности на двамата родители са изравнени. Тъй като майката е родителят, който не е ангажиран с преките грижи за детето, в нейна тежест следва да се възложи по – голям дял от издръжката, а именно 180.00 лева, считано от подаване на исковата молба.

Присъдената издръжка не следва да бъде плащана от майката, когато взема детето при себе си за период, по-дълъг от една седмица и поема цялата издръжка на детето, дължима за съответния период.

С оглед гореизложеното, неоснователни се явяват предявените от ответницата насрещни икове за упражняване на родителските права и за издръжката на детето, поради което същите подлежат на отхвърляне.

Претенциите на ищеца, за присъждане на направените от него разноски са неоснователни и следва да се остави без уважение. Производството по чл.127 от СК е такова на спорна съдебна администрация и не се решава спор със сила на пресъдено нещо, а се оказва съдействие на родителите, когато не могат да постигнат съгласие по въпросите кой от тях да осъществява родителските права, какъв да е режимът на личните отношения и дължимата издръжка. Съдът се ръководи от правилото за защита на най-добрия начин на

интересите на детето и постановеното в първата инстанция съдебно решение ползва и двамата родители, затова всяка страна следва да понесе разноските, които е направила, независимо от изхода на спора (така определение № 385 от 25.08.2015 г. на ВКС по частно гражд. дело № 3423/2015 г., I г. о).

Ответницата следва да бъде осъден да заплати държавна такса върху размера на присъдената издръжка в размер на 259.20 лева (4% върху тригодишните платежи).

Ръководен от гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ НА ОСНОВАНИЕ чл. 127, ал.2 вр. с чл.59, ал.2 от СК на бащата СТ. В. К., ЕГН *****, село Кипилово, община Котел, ***** упражняването на родителските права по отношение на малолетното дете К. СТ. К.а, ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на детето К. СТ. К.а, ЕГН *****, да бъде на адреса на бащата СТ. В. К., ЕГН *****, в село Кипилово, община Котел, *****, който ще полага непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието на детето.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл.127, ал.2 вр. чл.59, ал.3 от СК на майката ИР. ИВ. П., ЕГН *****, село Кипилово, община Котел, ул.Ген. Столетов 27, режим на лични контакти с детето К. СТ. К.а, с посочени данни, както следва :

1/Майката има право да взема детето от дома на бащата в 10:00 часа в съботния ден и да го връща там до 18:00 часа в неделния ден;

2/Майката ще има право да взема детето при себе си един месец през лятото, несъвпадащ с отпуска на бащата или планирани от него пътувания, след предварителна уговорка с бащата, като го взема от адреса, на който живее детето и го връща обратно там;

3/През периода на официалните празници майката ще право да взема детето при себе си с преспиване, като го взема от адреса, на който живее детето и го връща обратно там, както следва :

3.1/На четна година детето ще празнува при бащата следните празници, вкл. и дните, обявени за почивни : Нова година; 1 май; 24 май; 22 септември и

Великденските празници, а при майката ще остава за Коледните празници, 3 март, 6 май и 6 септември;

3.2/На нечетна година детето ще празнува при бащата следните празници, вкл. и дните, обявени за почивни : Коледните празници, 3 март, 6 май и 6 септември, а при майката ще остава за : Нова година; 1 май; 24 май; 22 септември и Великденските празници;

ОСЪЖДА на основание чл.127, ал.2 вр. чл.143 вр. чл.142 от СК ИР. ИВ. П., с посочени данни, да заплаща на СТ. В. К., с посочени данни, като баща и законен представител на малолетното дете К. СТ. К.а, с посочени данни, издръжка в размер на 180.00 лева (сто и осемдесет лева) лева на месец, считано от 15.04.2021г. до навършване на пълнолетие на детето или до настъпване на причини за изменяване или прекратяване на издръжката, заедно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска, като съответният размер на присъдената издръжка не се дължи, когато майката взема детето при себе си за период, по-дълъг от една седмица.

ОТХВЪРЛЯ предявения от ИР. ИВ. П., с посочени данни, срещу СТ. В. К., с посочени данни, насрещен иск с правно основание чл. 127, ал.2 вр. с чл.59, ал.2 от СК на майката ИР. ИВ. П., с посочени данни, да се възложи упражняването на родителските права по отношение на малолетното дете К. СТ. К.а, с посочени данни.

ОТХВЪРЛЯ предявения от ИР. ИВ. П., с посочени данни, като майка и законен представител на малолетното дете К. СТ. К.а, с посочени данни, срещу СТ. В. К., с посочени данни, насрещен иск с правно основание чл.127, ал.2 вр. чл.143 вр. чл.142 от СК за сумата 180.00 лева, представляващи месечна издръжка за малолетното дете К. СТ. К.а заедно със законната лихва от 02.06.2021г до окончателното изпълнение на задължението.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК ИР. ИВ. П., с посочени данни, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Котел сумата 259.20 лева (двеста петдесет и девет лева и двайсет стот), представляваща окончателна държавна такса.

ОТХВЪРЛЯ искането на СТ. В. К., с посочени данни, за присъждане на направените от него разноски в размер на 731.19 лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред ОС Сливен с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Котел: _____